

NORSK GOLF

Oktober nr. 5-99

Fulgte Ryderbråket fra tilskuerplass

Et liv som profesjonell

Himmelsk bane med djevlesk rough

Tenk riktig - spill bedre

Hovedsponsor

BRAATHENS

Med Norsk Golf mot år 2000

Vibeke Stensrud

Vibekekes nye vår

Helt fra barnsben av var hun sta og egen. Hun likte å gjøre ting på egenhånd og på *sin* måte. Bare sju år gammel begynte hun å svinge golfkøllene på driving-rangen. Før fylte 15 år var hun på landslaget. I 1993 ble hun Europamester – fortsatt som tenårings. I dag er Vibeke Stensrud 26 år gammel og i tre år har hun livnært seg på golf. Mange hevder det er en Vibeke i «new look» som reiser rundt på Ladies European Tour. Ikke så egoistisk lenger og mye mer positiv. Vibeke er stort sett eneste norske på touren, men hun føler seg ikke ensom. Oslo-jenta er særdeles godt likt blant sine konkurrenter. **Tekst og foto: Lars Otto Bjørnland**

Vibeke Stensrud legger ikke skjul på at hun har vært en sta person. Opp gjennom årene har hun alltid trent alene. Imidlertid var det ikke bare treningsviljen som i 1993 gjorde henne til Europas beste dame-spiller. Bak golfspilleren Vibeke skjuler det seg også et konkurransemenneske som ikke liker å tape.

– Du må være sta for å bli en god golfspiller. Kanskje er det derfor at jeg fikk med meg gode resultater som amatørspiller, blant annet EM-tittel, fire NM-titler og kongepokaler i perioden 1990-95, tre seire i Åpent norsk mesterskap og én tittel i Nordisk mesterskap. Dessuten har jeg drevet mye ballidrett, som tennis, håndball og fotball. Det er viktig med ballfølelse

Anonym. Vibeke Stensrud kan i ro og fred vandre rundt på strandpromenaden i Biarritz uten å tilrekke seg oppmerksomhet.

for å bli en god golfspiller, forklarer Vibeke Stensrud.

Siden 1996 har det vært golf på heltid for Vibeke. Men overgangen fra amatør til profesjonell i 1996 gikk ikke helt som forventet.

– Ikke spør meg om hvorfor, men jeg hadde tilbakegang på de fleste områder. Opplevde en negativ utvikling. Kanskje var det fordi jeg skulle livnære meg på golfspillet. Plutselig var det en jobb og spørsmålet om penger la seg i bakhodet. Jeg følte meg småstresset. Med gode resultater som amatør trodde jeg vel at det bare var å hente ut penger. Sveriges suksess-trener Pia Nilsson fortalte meg at det hvert år kommer en del gode amatører som opplever det samme etter overgangen til profesjonell.

Like fullt ble ikke debut-sesongen på Ladies European Tour i 1997 så aller verst. Det begynte bra med 19. plass i den

første turneringen i Portugal og Vibeke fulgte opp med en 11. plass i den neste, men så kom smellen. Med en 58. plass på «Order of Merit» beholdt hun likevel det mye omtalte «kortet» som gir rett til å spille på touren.

– En skade jeg pådro meg under studietiden i USA i 1996 meldte seg igjen året etter og var kanskje en medvirkende årsak til tilbakegangen. Det var betennelse i senefestet til en muskel i høyrearmen. 1998-sesongen vil jeg helst glemme. Jeg fikk ikke trent om vinteren på grunn av skaden og følte meg dårlig forberedt. Det var en utrolig tøff periode. Resultatene uteble også med en 20. plass som best. Dermed røk «kortet». Med 3.800 pund i premiepeng-

er ble jeg nummer 82 på «Order of Merit» – to fattige plasser fra den magiske grensen, forteller Vibeke Stensrud.

Viktig å være positiv

Hun var så langt nede mentalt at hun ikke orket tanken på å kvalifisere seg for Ladies European Tour igjen. Så skjedde det et eller annet etter jul for snart et år siden. Vibeke tenkte igjennom den tunge tiden med mye motgang. Hun mener selv at et eller annet skjedde inne i hodet i perioden fra sesongavslutningen i Marokko i oktober i fjor og frem til januar i år.

– Jeg reise til USA for å trene. Plutselig sa jeg til meg selv at dette

ikke var verdens undergang. Jeg lærte meg å tenke positivt. Hver eneste dag gjaldt det å finne noe positivt i tilværelsen. Jeg mente blant annet at jeg skulle klare å finne tilbake til den gode følelsen jeg hadde som amatør. Få det til å funke igjen slik det gjorde under mine fire år på San José State University, forklarer Vibeke. Det står å lese i ansiktsuttrykket hennes at hun igjen er en gladjente.

På nyåret reiste hun til Asia for å spille et par turneringer. 2. plass på Filippinene og 4. plass i Malaysia innbrakte 80.000 kroner. Vibeke Stensrud returnerte med fornyet selvtillit og fikk en ny vår.

– Spillet i Asia gav meg troen tilbake. Jeg var blitt mye mer positiv.

Målrettet. Hun har satt seg klare mål med sin idrett. Vibeke Stensrud er et konkurransemenneske som ikke liker å tape. (Bildet lengst til venstre).

Støttespiller. Cathrine S. Norderhaug har i flere turneringer vært med Vibeke Stensrud som caddie. Hun er selv tidligere profesjonell og Cathrine er også medlem av coach-gruppen i Norges Golf forbund.

Liten oppmerksomhet. Ladies European Tour kan ikke sammenlignes med herrenes European Tour når det gjelder oppmerksomhet fra media og publikum.

Gav aldri opp selv med en dårlig start. I april fikk jeg også være med ni andre jenter fra Ladies European Tour til Zimbabwe. Reeve Nield, som er caddie for Laurette Maritz fra Sør-Afrika, hadde dratt i gang et prosjekt under navnet «Eyes for Zimbabwe». Rundt 100.000, de fleste fattige, lider av grå stær. Det er et akutt behov for briller og midler til å få gjennomført den enkle operasjonen. Det var utrolig sterkt å få oppleve en 86-åring få tilbake synet etter flere år i «mørket». Neste år reiser jeg tilbake, og i mellomtiden vil jeg ta mitt ansvar for å skaffe briller og midler, forteller Vibeke Stensrud. Det oser av engasjement.

Og hun fortsetter:

– Jeg tror også det er viktig å få andre perspektiver i livet, også utenfor golfbanen. Det gjør det lettere å takle motgang.

Stor fremgang i 1999

Med sin enorme vilje har sesongen 1999 gitt resultater. I september oppnådde hun sin beste plassering på Ladies European Tour ved å bli nummer sju i Italian Open. I den neste, to uker senere i Air France Madame Biarritz Open, ble det 17. plass etter en sterk sisterunde. I juli ble det 11. plass i French Open. «Kortet» for spill i år 2000 er for lengst sikret. Foran avslutningsturneringen i Marokko hadde hun spilt inn rundt 225.000 kroner.

– Jeg klager ikke. Og i år har det vært gøy å spille golf. Spillet har vært mye mer stabilt og jeg har senket snittscoren fra 76 til 73 slag. Det er et stort fremskritt. Jeg treffer mange flere fairways og nærspillet har stemt bra, forteller Vibeke Stensrud. Sportssjef Charlie Westrup i Norges Golf forbund hevdet bestemt at hun er en av de bedre til å putte på dametouren. Dessuten skamroser han hennes vilje og tro på seg selv.

– Blir du ikke lei av et liv i koffert?

– Så lenge det er gøy og du opplever fremganger er det ikke noe problem. Selv om jeg er på reisefot stort sett halve året i tillegg til treningsoppholdet i USA føler jeg

likevel ikke at jeg forsaker noe. Fortsatt har jeg god kontakt med venneflokken fra gymnastiden. Etter sju år på farten snakker vi sammen og treffes både titt og ofte. Dessuten føler jeg at golfsporten har gitt meg mye. Jeg har fått meg gratis utdanning i USA (en grad i statsvitenskap), fått oppleve mange nye steder i ulike deler av verden selv om tiden er for knapp til å gjøre seg skikkelig kjent. Stort sett blir det golf fra tidlig morgen til utpå kvelden. Føler kanskje fra tid til annen at tilværelsen består i å reise, spille golf, trene, spise og tilbringe litt tid foran TV-skjermen før lyset slukkes.

Stortrives i miljøet

– I de fleste turneringene er du eneste norske. Blir det ikke ensomt?

– Ofte blir jeg stilt spørsmålet, men det er ikke noe problem.

Dessuten liker jeg i perioder å være alene. Jeg har en kjempefin kontakt med de andre spillerne og miljøet oss imellom er topp. Mange av de svenske jentene spilte jeg sammen med som amatør, og i tillegg henger jeg ofte sammen de engelske og australske jentene. For å holde utgiftene nede bor vi stort sett på dobbelrom og jeg prøver å ha forskjellige romkamerater.

– Bærer livet på Ladies European Tour seg økonomisk?

– Jeg prøver å være økonomisk av meg. Med to reisedager må du beregne en uke for å spille én turnering. Utgiftsposten ligger på mellom 5.000-7.000 kroner. De to første årene gikk det akkurat rundt, ikke minst takket være avtalen jeg har med Norges Golf forbund. Inneværende sesong ser det ut til å gå i pluss. Men man skal huske på at vi ikke bor på 5 stjerners hotell. Bare noen få av de beste spillerne har fast caddie. Jeg leier som oftest en lokal caddie til et par hundre kroner runden. I år har jeg også

vært så heldig at Cathrine S. Norderhaug (tidligere profesjonell) fra coach-gruppen i Norges Golf forbund har vært med på flere av turneringene. Det er av stor betydning å ha henne rundt meg på banen og ikke minst på driving-rangen. Da kan jeg rådføre meg med Cathrine når det gjelder svingtekniske spørsmål og andre problemer. Landslagstrener Peter Nichols er også en fra coach-gruppen som jeg drar veksler på når jeg er hjemme. I det hele tatt er jeg storforneymed med det sportslige opplegget Norges Golf forbund har bygd opp, understreker Vibeke Stensrud.

26 år er ingen alder for en golfspiller. Likevel vil ikke Vibeke Stensrud snakke om hvor lenge hun har tenkt å satse. Kanskje to år eller tre, eller kanskje fem år. Tiden får vise. Så lenge det er gøy og hun opplever fremgang blir det å ha golf som levebrød. Også kjæresten, engelskmannen Brian Davis, er profesjonell. Han spiller på European Tour og har allerede sikret seg «kortet» for neste år. Mens Vibeke stort sett spiller om drøyt 1,2 millioner kroner i samlet premiesum kjemper kjæresten i de fleste turneringene om det tidobbelte og vel så det.

Fotnote: Vibeke Stensrud ble nummer 11 i sesongavslutningen på Ladies European Tour. Det skjedde i Marakesh Palmeraie Open i Marokko. For innsatsen fikk hun 1.644 pund (ca. 21.000 norske kroner). Det innebar at hun ble nummer 39 på «Order of Merit» med 19.918 pund (drøyt 250.000 norske kroner) i innspilte premiepenger.

Godt miljø. Vibeke Stensrud opplever miljøet på Ladies European Tour som meget godt. Øverst er hun i samtale med den tidligere European Tour-spilleren Magnus Sunesson, som i dag er med i coach-gruppen i det svenske golf forbundet. Livet på touren innebærer også en utstrakt reisevirksomhet. 20-25 i uker i året i tillegg til treningsoppholdet i USA er Oslo-jenta på farta. Ventetiden på flyplassene korter hun ned på ved å fordype seg i magasiner og aviser.